

да гледашь жената съ хитрость и лукавство да заплита мъжътъ, койго я обича, въ примкитѣ на едно невидимо робство, да го плѣнява съ лицемѣрни угождения и да въвежда въ свято-то семейство лжжата и лжжемждърствуването?

Но ако угнетението, било открито, било тайно, на жената е нѣщо смѣшно и въ сжщото време възмутително, угнетението на мъжътъ върху жената е нѣщо ниско и жестоко: защото то е злоупотрѣбление на силата противъ слабостта. Има много видове тиранство: има едно грубо и отвратително тиранство, което не се свѣнява да употребява на силе и което вселява ужасъ въ прибѣжището на спокойствието и любовта; има тиранство своенравно, нередовно, добро по нѣкога, но противорѣчащо което убива душата съ рани все нови и не може да ги исцѣри съ заричания и раскаивания които отъ день на день ставатъ по рѣдки; има тиранство сухо и студено, което въвежда въ домакинството военната дисциплина; има друго тиранство учтиво и на гледъ благо, което, подъ хубавата си лѣскавина, крие най голѣмото себелюбие. Колко семейства има на гледъ щастливи, гдѣто мъжътъ истрѣгва отъ жената сълзи незнайни? Домашното тиранство е най отвратителното, защото е неисцѣримо, или защото самия цѣрь е едно непоправимо зло. Защото, какво може да направи една жена противъ угнетението, освѣнъ да повика на помощ общественото правосудие, да влачи прѣдъ сждилищата мъжътъ на когото носи името, да привлача погледитѣ на всичкитѣ върху скръбнитѣ тайни на своя домъ, да отдѣли дѣцата си отъ баща имъ и да осжди